

KLAGANDE

Ombud och offentligt biträde:

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs, migrationsdomstolen, dom den 15 december 2011 i mål nr UM 3035-11
(Migrationsverkets ärende nr)

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Migrationsöverdomstolen upphäver migrationsdomstolens dom och Migrationsverkets beslut, utom såvitt avser ersättning till offentligt biträde, och beviljar permanent uppehållstillstånd, flyktningstatusförklaring och resedokument.
2. Migrationsöverdomstolen fastställer migrationsdomstolens sekretessförordnande.
3. Migrationsöverdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till som offentligt biträde med 4 143 kr, varav 3 314 kr för arbete och 829 kr för mervärdesskatt.

BAKGRUND

och hans mor reste enligt egna uppgifter in i Sverige den 23 december 2002 och ansökte samma dag om asyl. Migrationsverket avlog ansökningarna den 8 oktober 2003 och beslutade att avvisa dem ur Sverige. Utlänningsnämnden fastställde beslutet den 11 november 2005, varvid beslutet om avvisning vann laga kraft. och moderns beslut om avvisning preskriberades den 11 november 2009.

och hans mor ansökte på nytt om asyl den 9 december 2009. Som skäl för att de skulle beviljas uppehållstillstånd åberopade de såväl de tidigare anförda skyddsskälerna som nya asylskäl (sur place-skäl) samt den långa vistelsetiden i Sverige och anknytningen till det svenska samhället. åberopade även sitt hälsotillstånd som skäl för

uppehållstillstånd och anförde bl.a. att han lider av rygg- och höftproblem och kommer att behöva en höftledsprotés i framtiden. När det gällde

mor ansåg Migrationsverket att de nya skyddsskäl av sur place-karaktär som hon hade åberopat utgjorde sådana skäl som innebar att hon var flykting enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen (2005:716).

Migrationsverket biföll i beslut den 17 juni 2011 moderns ansökan eftersom hon gjort sannolikt att hon känner en välgrundad fruktan för att vid ett återvändande till hemlandet utsättas för förföljelse. Hon beviljades därför permanent uppehållstillstånd, flyktingstatusförklaring och resedokument.

Beträffande avlog verket samma dag hans ansökan om uppehållstillstånd m.m. och beslutade att utvisa honom. Verket bedömde att

inte var i behov av skydd i Sverige och att det inte heller förelåg synnerligen ömmande omständigheter för att bevilja uppehållstillstånd.

överklagade Migrationsverkets beslut till migrationsdomstolen och yrkade att han skulle beviljas permanent uppehållstillstånd, flyktingstatusförklaring och resedokument. Till stöd för sin talan anförde han bl.a. följande. Han har egna skyddsskäl. Hans mor har

beviljats flyktingstatusförklaring vilket innebär att även han riskerar att utsättas för förföljelse vid ett återvändande till hemlandet. Han har ingen att återvända till och han är väletablerad i Sverige. Han och hans mor har levt tillsammans ända sedan de kom till Sverige och även tidigare. De är väldigt beroende av varandra och på grund av hans hälsoproblem har de ett särskilt nära förhållande.

Migrationsverket bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande.

har inte gjort sannolikt att han riskerar förföljelse vid ett återvändande till hemlandet. Det finns inget stöd för antagandet att han skulle riskera någon form av bestraffning enbart med anledning av moderns flyktingstatusförklaring. Han kan inte anses stå i ett sådant beroendeförhållande till sin mor som avses i 5 kap. 3 a § första stycket 2 utlänningslagen, varför det inte är fråga om en stark anknytning. Oavsett anknytningens styrka saknas det skäl att göra undantag från huvudregeln i 5 kap. 18 § utlänningslagen om att ansökan om uppehållstillstånd ska göras utifrån.

Migrationsdomstolen avslog överklagande och yttrade bl.a. följande.

har inte gjort sannolikt att han i sitt hemland riskerar förföljelse i utlänningslagens mening. Vidare finns det inte grundad anledning att anta att han löper en individuell risk att dödas eller att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning vid ett återvändande. Han är därmed inte flykting eller annan skyddsbehövande.

Det ifrågasätts inte att och hans mor har en nära relation och att det finns ett sådant känslomässigt beroendeförhållande mellan dem som det normalt finns mellan barn och föräldrar. Det har emellertid inte framkommit något som tyder på att det råder ett sådant särskilt beroendeförhållande mellan dem som krävs för att uppehållstillstånd ska kunna beviljas på grund av hushållsgemenskap. Inte heller har det framkommit några omständigheter som gör att sociala

eller humanitära situation skulle vara särskilt utsatt om han återvände till hemlandet. Det saknas således skäl att bevilja uppehållstillstånd i Sverige på grund av anknytning till modern.

Det har inte kommit fram några omständigheter avseende hälsotillstånd, anpassning till Sverige eller situationen i hemlandet som enskilt eller sammantaget är av sådan karaktär att han kan beviljas uppehållstillstånd i Sverige med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen. Någon annan grund för uppehållstillstånd har inte heller framkommit.

YRKANDEN M.M.

1.

överklagar migrationsdomstolens dom och yrkar att utvisningsbeslutet undanröjs och att han beviljas permanent uppehållstillstånd, flyktingstatusförklaring och resedokument. Till stöd för överklagandet anför i huvudsak följande. Han är rädd för att moderns skyddsskäl ska få allvarliga konsekvenser för honom om han tvingas återvända till hemlandet. Han är i dag lika beroende av sin mor som när de tillsammans anlände till Sverige och hans hälsoproblem gör att relationen dem emellan är närmare än vanligt. De bor tillsammans och har gjort så alltsedan inresan i Sverige. I samband med att modern beviljades flyktingstatusförklaring fick hon en ny bostad och när de flyttade meddelade endast modern den nya adressen till Migrationsverket. Den enda förklaringen till det är att han inte själv förstått vikten av att anmäla bostadsbytet. Det som i första hand ska vara avgörande för bedömningen av familjens enhet är den situation som rådde när de som asylsökande kom till Sverige och inte de förändringar i åldershänseende som verket hänvisar till. Verkets resonemang om vad som kan vara en rimlig bedömning har gjorts mot bakgrund av den felaktiga information verket har om hans och moderns familjegemenskap och ska inte påverka den rättsliga bedömningen.

2. Migrationsverket

Migrationsverket bestrider bifall till överklagande och anför i huvudsak följande.

Nära anhöriga till en flykting beviljas normalt också uppehållstillstånd som flyktingar. Någon ovillkorlig rätt för familjemedlemmar att beviljas uppehållstillstånd på samma grund som flyktingen finns inte. De anhöriga som omfattas av principen om familjens enhet är make, maka och minderåriga barn. Även andra familjemedlemmar kan omfattas under förutsättning att de tillhör samma hushåll och att det finns ett särskilt beroendeförhållande mellan släktingarna som fanns redan i hemlandet. När principen om familjens enhet inte är tillämplig kan uppehållstillstånd, efter en individuell prövning, i stället beviljas anhöriga till en i Sverige bosatt flykting eller skyddsbehövande i övrigt med stöd av bestämmelserna om uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning (5 kap. 3 och 3 a §§ utlänningslagen) eller med stöd av bestämmelsen om uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter (5 kap. 6 § samma lag).

är 26 år och han och modern är registrerade som bosatta på olika adresser. För det fall han bytt bostadsadress borde denna omständighet rimligtvis ha nämnts under det möte han hade med Migrationsverket i september 2011, eftersom han då var medveten om att post fortfarande skickades till hans gamla adress. Det måste ha stått klart för honom att fel adressuppgifter skulle kunna medföra problem i den fortsatta kommunikationen med verket. Enbart uppgift att han bor tillsammans med sin mor, kan inte godtas. Han ingår inte i vare sig moderns kärnfamilj eller hennes hushåll och kan därmed inte anses ingå i den grupp som kan omfattas av principen om familjens enhet. Även om han och modern hade varit bosatta tillsammans ska ett särskilt beroendeförhållande påvisas. Moderns skyddsskäl som utgjorde grund för hennes flyktingstatusförklaring var inte anledningen till att hon och från början flydde från hemlandet. Moderns skyddsskäl tillkom först

då fyllt 21 år, dvs. efter det att han blivit vuxen. Tanken bakom principen om familjens enhet kan inte ha varit att en vuxen person, som inte uppfyller kravet på beroendeförhållande och inte heller har egna asylskäl, efter lång vistelsetid, varav fyra år illegalt, kan beviljas uppehållstillstånd och flyktingstatus på grund av ett sent tillkommet skyddsbehov en nära släkting utanför kärnfamiljen har.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

1. Frågan i målet

är en vuxen man vars mor har beviljats uppehållstillstånd i Sverige som flykting. Frågan i målet är vilken betydelse principen om familjens enhet får vid bedömningen av ansökan om uppehållstillstånd.

2. Flyktingskap

Enligt 4 kap. 1 § första stycket utlänningslagen är en flykting bl.a. en utlänning som befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd. I samma paragrafs andra stycke föreskrivs att detta gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen riskerar att utsättas för förföljelse eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot förföljelse från enskilda. Av 5 kap. 1 § utlänningslagen framgår att en flykting som befinner sig i Sverige i princip är berättigad till uppehållstillstånd här. I bestämmelsens andra stycke finns närmare angivet i vilka situationer uppehållstillstånd får vägras en flykting.

3. Principen om familjens enhet

- Enligt internationell rätt

I slutdokumentet från den konferens som antog 1951 års konvention om flyktingars rättsliga ställning (Genèvekonventionen) rekommenderas staterna bl.a. att säkerställa att flyktingfamiljens enhet bibehålls. Denna princip om familjens enhet ska skydda familjer från att splittras och innebär att nära anhöriga till en flykting normalt också beviljas flyktingstatus även om de själva inte har sådana skäl. Principen ingår dock inte i Genèvekonventionens definition av begreppet flykting. Tillämpningen av principen om familjens enhet sker i enlighet med bestämmelserna i Förenta nationernas flyktingkommissaries handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning, härefter UNHCR:s handbok. (Se prop. 2009/10:31 s. 74, UNHCR:s handbok, punkterna 181-188 samt Geneva Expert Roundtable, Summary Conclusions on Family Unity, 8-9 november 2001.)

Av Förenta nationernas s.k. allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna från 1948 framgår att ”familjen är den naturliga och grundläggande enheten i samhället och har rätt till samhällets och statens skydd” (artikel 16.3).

En reglering som motsvarar den som framgår av artikel 16.3 i Förenta nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna finns i 1950 års europeiska konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Konventionen är införlivad i svensk rätt och är bindande för svenska myndigheter och domstolar. Av artikel 8 i Europakonventionen framgår att var och en har rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens och att offentlig myndighet inte får inskränka åtnjutande av denna rättighet annat än med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välstånd eller

till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller för andra personers fri- och rättigheter.

- Enligt unionsrätten

I rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (skyddsgrundsdirektivet) finns i artikel 23 bestämmelser om sammanhållning av familjer. Enligt artikel 23.1 ska medlemsstaterna se till att familjen hålls samlad. Bestämmelserna om familjesammanhållning är endast tillämpliga på familjemedlemmar som befinner sig i samma medlemsstat som flyktingen (se artikel 2 h). Enligt artikel 23.2 första stycket ska familjemedlemmar som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla flyktingstatus få ansöka om bl.a. uppehållstillstånd. Medlemsstaterna får besluta att även andra nära släktingar som levde tillsammans som en del av familjen vid tidpunkten för avfärden från ursprungslandet, och som då för sin försörjning var helt eller delvis beroende av den som innehar flyktingstatus, ska få ansöka om förmåner på samma sätt som övriga familjemedlemmar (artikel 23.5). I punkten 27 i ingressen till skyddsgrundsdirektivet anges att familjemedlemmar kan, enbart på grund av sin relation till flyktingen, normalt komma att utsättas för förföljelse på ett sätt som kan utgöra grund för flyktingstatus.

- Enligt nationell rätt

Av förarbetena till genomförandet av skyddsgrundsdirektivet m.m. (prop. 2009/10:31 s. 74, 145 f. och SOU 2006:6 s. 252 f. och 261 f.) framgår att nära anhöriga till en flykting i regel får uppehållstillstånd som flykting i Sverige, i enlighet med principen om familjens enhet, även om han eller hon inte själv har sådana skäl. Någon ovillkorlig rätt för familjemedlemmar till en flykting att beviljas motsvarande status föreligger emellertid varken enligt

Genèvekonventionen, skyddsgrundsdirektivet eller svensk rätt. Huvudregeln är att nära anhöriga till en person som är flykting också beviljas uppehållstillstånd som flykting enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen. Att familjemedlemmarna då får beviljas uppehållstillstånd även efter inresan till Sverige framgår av 5 kap. 18 § andra stycket 1 samma lag. I de undantagsfall en familjemedlem inte beviljas uppehållstillstånd som flykting kan uppehållstillstånd beviljas med stöd av anknytningsreglerna i 5 kap. 3 och 3 a §§ utlänningslagen. I en sådan situation att en nära anhörig till en person som är flykting inte själv kan beviljas uppehållstillstånd som flykting torde det inte vara aktuellt att kräva att han eller hon reser till ett annat land för att ansöka om uppehållstillstånd.

4. Familjebegreppet

Ledning i frågan om vilka familjemedlemmar som omfattas av principen om familjens enhet kan hämtas från UNHCR:s handbok. Minimikravet är att man inbegriper make eller maka och minderåriga barn. I praktiken omfattas vanligen även andra familjemedlemmar såsom gamla föräldrar under förutsättning att de tillhör samma hushåll. Principen om familjens enhet verkar till förmån för anhöriga, inte tvärtom (UNHCR:s handbok punkten 185, se även Geneva Expert Roundtable, Summary Conclusions on Family Unity, 8-9 november 2001 och Executive Committee of the High Commissioner's Programme, EC/49/SC/CRP.14, 4 juni 1999, Family Protection Issues).

Enligt Europakonventionen räknas som familj i första hand gifta makar och deras minderåriga barn. Konventionsskyddet är dock inte begränsat till denna krets utan även t.ex. samlevnadsförhållanden som inte grundas på äktenskap skyddas av konventionen. Artikel 8 kan i viss mån även tillämpas på relationer utanför kärnfamiljen. I fall av samboende kan ålderstigna föräldrar eller vuxna barn inbegripas i familjegemenskapen. De rättigheter som kan härledas ur artikel 8 är mindre långtgående när det gäller mer avlägsna

familjerelationer än i fråga om förhållandet mellan föräldrar och minderåriga barn. (SOU 2006:6 s. 251.)

I artikel 2 h i skyddsgrundsdirektivet finns det en definition av beteckningen familjemedlemmar i direktivets mening som omfattar make eller maka till en person som innehar flyktingstatus och även minderåriga, ogifta barn till en sådan person. Av artikel 3 i direktivet framgår att medlemsstaterna får ha förmånligare bestämmelser, förutsatt att de är förenliga med direktivet.

5. Rättsliga avgöranden angående familjens enhet m.m.

I avgörandet UN 415-01 har Utlänningsnämnden uttalat sig om principen om familjens enhet. Ärendet gällde en man som var att betrakta som flykting men som på grund av sin verksamhet i sydlibanesiska armén var utesluten från rätten till skydd som flykting. När det gällde mannens familj - maka och tre barn i åldrarna 20, 17 och 8 år samt mannens far - fann nämnden mot bakgrund av principen om familjens enhet och att den ska verka till förmån för anhöriga och inte tvärtom, att familjemedlemmarna skulle beviljas permanent uppehållstillstånd som flyktingar.

Migrationsöverdomstolen har i avgörandet MIG 2012:14 uttalat sig om principen om familjens enhet. Målet avsåg en far och vuxen son som tillsammans reste in i Sverige och ansökte om asyl. Faderns skyddsskäl ledde till att han beviljades permanent uppehållstillstånd och flyktingstatusförklaring. Vad beträffade sonen hade han till följd av faderns verksamhet utsatts för förföljelse och Migrationsöverdomstolen fann att förhållandena var sådana att sonen skulle omfattas av principen om familjens enhet och även han beviljas permanent uppehållstillstånd och flyktingstatusförklaring.

Slutligen har den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, Europadomstolen, i flera avgöranden uttalat sig om tolkningen och tillämpningen av artikel 8 i Europakonventionen när det gäller familjebegreppet.

I målet Nacic m.fl. mot Sverige, dom den 15 maj 2012 (appl. nr 16567/10), var klagandena två makar och deras två söner, varav en var 21 år vid domstolens prövning. De hade sökt asyl i Sverige men fått avslag på sin ansökan. Den äldste sonen beviljades dock uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter medan den övriga familjen skulle utvisas. De klagade till Europadomstolen och anförde att deras rätt till familjeliv enligt artikel 8 i Europakonventionen skulle kränkas om de utvisades. Domstolen konstaterade att familjen skulle ses som en enhet och att deras familjeliv skulle inskränkas om makarna och brodern skulle avlägsnas från Sverige. Vid denna bedömning beaktade domstolen (p. 76) att familjen hade levt tillsammans sedan de kom till Sverige och att de sannolikt levt tillsammans i hemlandet dessförinnan. Den äldsta sonen var fortfarande en del av familjen trots att han uppnått vuxen ålder under handläggningen av deras ärende, särskilt med beaktande av hans hälsotillstånd. Domstolen ansåg dock att eftersom det inte förelåg några oöverstigliga hinder mot att familjen återförenades i hemlandet Kosovo var beslutet att utvisa familjen inte oproportionerligt och någon kränkning av artikel 8 förelåg därmed inte (p. 87).

Även i Europadomstolens mål A.A. mot Storbritannien, dom den 20 september 2011 (appl. nr 8000/08) var det fråga om en prövning enligt artikel 8 och rätten till privat- och familjelivet. Klaganden, som vid domstolens prövning var 24 år gammal, åberopade att han var en ung vuxen man som inte hade bildat egen familj och att hans relation med sin mor och sina systrar utgjorde familjeliv. Domstolen uttalade, med hänvisning till ett antal avgöranden, att familjeliv kunde anses föreligga i situationer med unga vuxna och deras föräldrar och andra nära släktingar, i vart fall om den unge vuxne inte hade bildat egen familj (se p. 46-49). En utvisning av A.A. ansågs oproportionerlig och skulle därför medföra en kränkning av artikel 8 (p. 69).

6. Migrationsöverdomstolens bedömning

och hans mor flydde tillsammans från hemlandet och ansökte om asyl i Sverige första gången år 2002. var då 15 år. Efter att deras avvisningsbeslut preskriberats ansökte de i december 2009 på nytt om asyl. Vid denna tidpunkt var 22 år. De skyddsskäl som då åberopades var till viss del andra än de som tidigare åberopats och ledde till att mor beviljades permanent uppehållstillstånd som flykting. I hennes fall grundades beslutet på sur place-skäl. egna åberopade skyddsskäl ansågs dock inte utgöra grund för uppehållstillstånd och hans ansökan om uppehållstillstånd m.m. avslogs samma dag som modern beviljades uppehållstillstånd.

Migrationsöverdomstolen anser i likhet med migrationsdomstolen att de egna skyddsskäl åberopat inte utgör grund för uppehållstillstånd.

Frågan är då om det finns förutsättningar för att bevilja även uppehållstillstånd som flykting med anledning av det han har anfört om att moderns skyddsskäl gör att även han riskerar förföljelse om han måste återvända till hemlandet.

I sin ursprungliga ansökan om asyl i Sverige uppgav mor att hon riskerade förföljelse på grund av politiska aktiviteter i hemlandet. Hon ansågs dock inte ha gjort sannolikt att hon skulle vara av intresse för myndigheterna i hemlandet och beviljades inte uppehållstillstånd. Att modern senare beviljades uppehållstillstånd som flykting berodde på sur place-skäl som inte åberopats av . Såvitt framgår av utredningen har inte deltagit i moderns aktiviteter. Det finns ingenting i målet som tyder på att moderns aktiviteter i Sverige har blivit kända i hemlandet. Det finns inte heller något som talar för att myndigheterna i hemlandet skulle intressera sig för som numera är vuxen och inte har deltagit i moderns aktiviteter.

Migrationsöverdomstolen anser därför att det inte har gjorts sannolikt att riskerar att utsättas för förföljelse på grund av sin relation till modern. Han kan därför inte beviljas uppehållstillstånd som flykting på den grunden.

Även om själv inte har sådana skyddsskäl att han av den anledningen kan beviljas uppehållstillstånd måste principen om familjens enhet beaktas. I det sammanhanget får även artikel 8 i Europakonventionen och Europadomstolens bedömning om skydd för familjelivet betydelse. Mot denna bakgrund är det nödvändigt att överväga om med tillämpning av principen om familjens enhet i linje med bestämmelserna i UNHCR:s handbok och artikel 8 i Europakonventionen, för att skydda familjen från att splittras, ändå i likhet med modern ska beviljas uppehållstillstånd som flykting. En individuell prövning får här göras i varje enskilt fall.

Principen om familjens enhet omfattar i första hand kärnfamiljer som består av föräldrar och minderåriga barn men kan, som framgår ovan, tillämpas också i andra situationer.

När det gäller och hans mors familjesituation har följande framkommit. Sedan de kom till Sverige tillsammans 2002 har de enligt egna uppgifter levt tillsammans hela tiden. Även i hemlandet levde de tillsammans. har en mycket nära relation med modern, bl.a. på grund av sina hälsoproblem. Migrationsverket har påpekat att han och modern enligt registrerade adressuppgifter inte kontinuerligt har bott på samma adress, något som har förklarat med att han inte själv förstått vikten av att anmäla bostadsbytet. Det har inte framkommit något som tyder på att har bildat en egen familj.

Migrationsöverdomstolen anser att utredningen inte visar annat än att och hans mor tillhör samma hushåll och att de måste betraktas som en familj såväl enligt bestämmelserna i UNHCR:s handbok

som i Europakonventionens mening. Med hänsyn till att och modern levt och fortfarande lever tillsammans i Sverige sedan över tio år, att de levt tillsammans även innan de kom hit samt att modern är flykting och därmed inte kan återvända till hemlandet kan en utvisning av inte anses vara proportionerlig. ska därför, i likhet med sin mor, beviljas permanent uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 1 § första stycket utlänningslagen. Det har inte framkommit sådana omständigheter som enligt andra stycket samma lagrum utgör skäl för att vägra honom uppehållstillstånd.

Det återstår därefter att ta ställning till om ska beviljas statusförklaring och resedokument. beviljas uppehållstillstånd på grund av familjrelationen med modern som i sin tur beviljats uppehållstillstånd som flykting. Eftersom han av denna anledning beviljas uppehållstillstånd enligt bestämmelsen som avser bl.a. flyktingar ska han av samma anledning beviljas flyktingstatusförklaring och resedokument.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

kammarrättsråd
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

föredragande